

شناسایی وضعیت جمعیت شناختی زنان معتاد استان سمنان

باران برآبادی، حکیمه آقایی، شهناز نوحی

۱- گروه روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد شاهرود، ایران

۲- نویسنده مسئول، گروه روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد شاهرود، ایران

۳- گروه روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد شاهرود، ایران

چکیده

هدف از مطالعه حاضر شناسایی وضعیت جمعیت شناختی زنان معتاد استان سمنان بود. روش پژوهش از نوع توصیفی-پیمایشی و مبتنی بر معادلات ساختاری بود. جامعه آماری شامل تمام زنانی بود که تجربه مصرف مواد مخدر را داشتند و در مدت ۶ ماه به کمپ ترک اعتیاد زنان استان سمنان مراجعه کرده بودند. نمونه آماری (۵۴ نفر) به صورت نمونه در دسترس انتخاب و از نظر تعداد منطبق بر جامعه آماری بود. برای جمع آوری داده‌ها از دو پرسشنامه (مشخصات فردی و میزان گرایش به اعتیاد) استفاده شد. نتایج جهت تجزیه و تحلیل و تبیین اجزاء مدل و روابط بین آن‌ها از نرم افزارهای SPSS^{۲۲} و PLS^۲ Smart استفاده شد. طبق یافته‌های توصیفی حاصل، بیشترین تعداد زنان معتاد استان سمنان (۴۰/۷۰ درصد) بین ۱۴ تا ۲۵ سال بودند. درصد بالایی از نمونه آماری (۶۶/۷ درصد) متأهل و بیش‌تر آن‌ها (۳۵/۲۰ درصد) هیچ فرزندی نداشتند. بیش از ۵۰٪ افراد دارای مدرک «زیردیپلم» بوده و ۵۹/۳۰٪ «خانه‌دار» بودند. پس می‌توان چنین استنباط نمود که خانواده ناسالم، محیط ناسالم ایجاد می‌کند و زندگی کردن در چنین خانواده و محیطی، فرد را به سوی انحرافات اجتماعی و اعتیاد هدایت می‌کند. بنابراین پیشنهاد می‌گردد که برنامه‌ریزان و سازمان‌های مسئول مبارزه با مواد مخدر بیش از سایر گروه‌ها برای نوجوانان، جوانان و زنان اهمیت ویژه‌ای قایل شوند و برای این مهم به تلاشی جدی برای سالم‌سازی محیط‌های اجتماعی از طریق ابزارهای فرهنگی و ارشادی به جای ابزارهای نظامی و اجباری نیاز است.

کلمات کلیدی: اعتیاد، زنان، وضعیت، استان سمنان